

— De quan ençà t'has tornat tant vergonyós Nasi?

— No es que sigui vergonyós, es que tinc uns duptes dies ha; duptes que no'm deixen dormir, que'm tenen intranquil...

— Esplicat, home, esplicat.

— Es que temo que vosté tampoc podrà o voldrà aclarir-mels

— Home Nasi, aixó ja es posa serio. Que no voldré?...

— Si que ho es de serio Sr. Gregori i molt serio qu'es.

— ¡Arribar tu a duptar de mí!

— No Sr. Gregori, no ha estat aquesta la meva intensió, Per l'amor de Deu! no es cregui de mi tal cosa; jo volia dir que vosté no voldria entrar en la discussió del assumpte.

— Home esplicat i et prometo que hi diré tot lo que hi sapiga.

— Jo senyor Gregori soc católic, les meves conviccions son fermament católiques i en la practica procuro ferne tant com sé i puc.

— Aixó, no has de dir-ho Nasi, aixó ja ho sé hi ho sap tothom, pero ¿que te que veurer aixó amb els teus escrúpols o mes ben dit amb els teus dupbtes?

— Si, si, amb els meus escrúpols, ja pot dir-ho ja, amb els meus escrúpols, perquè jo, senyor Gregori fins les meves opinions polítiques sacrificaria a les meves creencies religioses, si entenia que hi estan en pugna.

— Es molt lògic i molt natural, lo mateix faria jo i qualsevol católic de debó; les creencies son coses de l'ànima, son conviccions arrellades en l'esprit, son coses molt i molt mes enlairades que'ls ideals polítics; pero Nasi, jo no crec que'ls teus ideals polítics estigan renyits amb les teves conviccions religioses,

— Docs aquest dubte es el que'm té preocupat fa uns quants dies.

— Raciocina fredament i amb lògica i no crec que trobis cap antagonisme entre les teves idees Regionalistes i Nacionalistes i les teves conviccions i creencies de bon católic.

— ¡Oh bé! Aixó ja ho diu vosté, pero no pensan com vosté dos o tres senyors rectors que jo conec.

— Be, be, parlem-ne Nasi, potser t'has mal fixat, jo no crec que cap d'aquestos senyors rectors que dius, ni fins el mateix Sr. Bisbe s'atrevisin a dir que no es pot ser bon católic essen Regionalista o Nacionalista.

— Dispensim, senyor Gregori, però aquestos senyors a que'm refereixo si no ho han dit ben clar,—que crec que si,—al menys ho han deixat entendre.

— No ho creguis, Nasi, no s'hi haurien atrevit.

— Doncs el seu procedir i la seva actuació i propaganda en les passades eleccions be en son una prova ben palesa.

— A poc a poc, Nasi, no confonguis; els homes sempre son homes, ostentin la investidura que ostentin, i aquestos senyors a qui't refereixes, com homes, i tenint en compte que la naturalesa humana es flaca, poden equivocar se.

— Però ells no deixen d'esser rectors.

— Però aquestos dos o tres a que't refereixes en aquest cas concret més s'han recordat qu'eren homes. Em vols creure, Nasi, ¿deixem-ho?

— ¿Sense aclarir-ho?

— No voldria, Nasi, no voldria tenir que entrar en aquesta qüestió, perque la conceptuo molt delicada,

— ¿Veu com li deia, senyor Gregori, que vosté tampoc podria treurem de dubtes?

— Home no voldria, però si tant m'apures procuraré aclarir-t'ho una mica, fente alguna consideració.